

A tartalomról:

Szüntelen imádkozzatok	2
Reformáció	3
Szilárd alapon	3
Szeretetteljes levél	4
Őszi kirándulás	4
Munkatársképző	5
Presbiterképző	6
Tanúságtétel	8
72 óra, Focikupa	9
Finn újságcikk	10
Gyereksarok	11

Áldott ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2012. IV. szám

„Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége.” (Ézs 60,1)

Az idő rövid, az idő szalad. Ebben az esztendőben 21 nap alatt eljutunk Advent első vasárnapjától az utolsóig, s egy nappal később Szenteste ünnepéhez. Mindössze 21 nap. Annyi idő, míg a kotlóstyúk alatt melegedő tojásból kikel a kiscsibe. Ebben az esztendőben 21 nap adatik arra, hogy Adventet igazán megéljük, és ünneplőbe öltöztessük szívünket-lelkünket Jézus Krisztus földre születésének ünnepére.

Isten csodálatos útra hív bennünket Advent 21 napja során! Hív, hogy az első vasárnapon meghalljuk a próféta felkiáltását: „*Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas*” (Zak 9,9), és ráirányítsuk tekintetünket a királyok Királyára. Hív, hogy a második vasárnapon megszívleljük a Király felemelő rendelkezését: „*Egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltások.*” (Lk 21,28). Hív, hogy a harmadik vasárnapon engedelmeskedjünk az Útkészítő figyelmeztetésének: „*Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Az ÚR jön hatalommal.*” (Ézs 40,3.10) Hív, hogy a negyedik vasárnapon megérkezzünk az ünnep kapujába, és nyitott szívvel fogadjuk az apostol biztatását: „*Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. Az Úr közel!*” (Fil 4,4-5).

Vajon mire használjuk Advent 21 napját? Elfogadjuk-e Istenünk felénk kinyújtott kezét? Végigjárjuk-e Vele Advent gazdag útját? Jó volna! Vágyunk is rá talán, de Advent csendet kívánó idejében is ott sorjáznak bennünk a nyugtalan gondolatok.

Istenem, a szívemben szeretném forgatni a legszebb dolgokat én is, de nem tudom elfelejteni mindazt, ami egyáltalán nem szép. Istenem, a szívemben szeretném forgatni az igazi emlékeket, de mindent megelőznek a hamisak.

Istenem, a szívemben szeretném forgatni a megtalált értékeket, de olcsó holmi borít el

mindent, mindent.

Istenem, a szívemben szeretném forgatni a holnap érzését, de nyomaszt a múlt.

Istenem, a szívemben szeretném forgatni a te jelenlétedet.

Ne engedd, hogy elveszítsem ezt a karácsonyi képességet.

Isten csodálatos útra hív bennünket Advent 21 napja során! Lelkünk, életünk, világunk sötétségéből a Világosság felé vezet, a szomorúságból az örömré, a szürkéségből a tündöklésbe: „*Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége.*” (Ézs 60,1) Jézus Krisztus, az Isten Fia emberré lett, kisdédként egy istállóba született, hogy vállalja emberlétünk minden gyengeségét és kinját, sőt annál még sokkal többet: a kereszten az emberiség bűnének súlyát. Jézus maga a Világosság! Aki Reá néz, az tündöklök, aki követőjévé szegődik és közelében marad, arra ráragyog dicsősége. Ezért adventi utunknak is egyedül Jézus lehet a célja!

Fogjuk hát meg Istenünk felénk nyújtott kezét! Engedjük, hogy ezen a 21 napon (is) Ő vezessen, szívünket-lelkünket felkészítse, és végül felragyogtassa előttünk Krisztusban testet öltött szeretetét!

Lázárné Tóth Szilvia

*Kinyitom kapumat,
Hadd menjen, mi
Nyugalmat itt nem lel,
Betér a jászol s
Egy szellő reám lehel*

*Nincsen földi kincsem,
Erényem kevés,
Mindenem, mim lehet,
Leteszem e jászol elé.
Még gőzölög a tál,
Ég a mécs,
Köszönt ez Adventi éj:
Fénnyel telt téli sötét.*

Thándor Márk: *Advent (részlet)*

Szüntelen imádkozzatok!

A téma az utcán hever – idézhetjük az újságírók szállóigévé vált mondását akkor is, amikor rendszeres imádságunkról gondolkodunk. Erősen belém vésődött Ittész püspök úr egyik igehirdetése, amelyben lelkészek elleni panaszokra válaszolva azt kérdezte: „Testvérem, imádkoztál már érte?”. S nemcsak panaszok esetén, hanem aggodalmaink súlya alatt, vagy tervezgetés közben, döntési helyzetben is hangzik a kérdés: „Imádkoztál már érte?”. Milyen tág tere lehetne életünkben az imádságnak!

Énekeskönyvünk végén, az Evangélikus Élet c. hetilapunkban olvashatunk előre megfogalmazott imádságokat. Néhány mai, és több régi imádságoskönyv is rendelkezésünkre áll.

S bár olykor nehézkes a más által megfogalmazott mondatokat saját kérésként elmondani, ezek az írásban olvasható könyörgések sokszor alázatra intenek, hiszen azt mutatják, mennyire szűkre szabjuk saját gondolataink szerint imádságaink körét.

Hadd közöljünk most itt is néhány olyan területet gyülekeztünk életéből, amelyet imádságban hordozhatunk. Azzal a biztatással, hogy ha imádságainkat erőtlennek is találjuk, Isten hatalmas. *„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk ki-mondhatatlan fohászkodásokkal.” (Róm. 8.26)*

Testvérgyülekezeteink – Finnországban Kemi, Németországban Schwäbisch Gmünd Schönblick nevű gyülekezete. Mind a két egyházközség jelentős diakóniai és ifjúsági munkát végez. Mindkét gyülekezet felvállal egy-egy külföldi keresztyén közösséget. Igyekeznek a szekularizálódó társadalmukban hitelesen szólni Jézusról.

A szórványban élők – Gyülekeztünkhez mintegy negyven település tartozik. Ezek közül csak Fehérvárcsurgón van minden vasárnap istentisztelet és hittanóra, Sárosdon és Agárdon kéthetente tartunk istentiszteletet. Imádkozunk azért, hogy a szórványokban élők eljussanak evangélikus istentiszteletekre, hogy a családok közösséget találjanak, és gyermekeiket hitben tudják nevelni.

A Kuckó családi napközi – Felvállaltuk a parókián kialakított lakásban hét kisgyermek gondozását. Imádkozunk azokért, akik gondozzák a gyermekeket, hogy megőrizték lendületüket és szeretetüket! Imádkozunk azokért a családokért, akik ránk bízta gyermekeiket, hogy Jézus szeretetét tapasztalják meg itt.

A gyülekezethez tartozó munkanélküliek – Gyülekeztünkben többen is munka, illetve rendszeres jövedelem nélkül

maradtak. Imádkozunk értük, hogy megélhetésük legyen. Hordozzuk imádságban Egymásért Élni Alapítványunkat, amely a maga szerény eszközeivel, de hűséggel igyekszik segíteni rajtuk! Imádkozunk azért is, hogy gyülekeztünk észrevegye, ha valami tennivalója van szociális téren a városban, hogy leleményes szeretettel meg tudjuk azt valósítani.

Fiatalok – Szép ifjúsági munka folyik gyülekeztünkben. Hittanon és ifjúsági órákon aktívan vesznek részt családok, fiatalok. De tudjuk, sok fiatal egyáltalán nem ismeri a hit örömeit. Imádkozunk azért, hogy meg tudjuk szólítani a különböző iskolákba járó fiatalokat, gyerekeket! Imádkozunk azért, hogy értékeinket megőrizhessük ebben a változó világban, és tovább tudjuk adni úgy, hogy közben nem ítéljük el azokat, akik elveszítették ezeket.

Ünnepeink – Karácsony a legszebb ünnepünk. Mégis tapasztalat, hogy sokan előre félnek attól, sokan keserű csalódásként élik meg egy-egy ilyen ünnepet. Imádkozunk azért, hogy az ünnepek alatt is figyelmesek legyünk egymással! Kérjük, hogy a külső formák ne takarják el az ünnepek lényegét!

A gyülekezetben szolgálók – Adjunk hálát Istennek, hogy gyülekeztünkben is annyian vállalnak segítő munkát, önkéntes feladatot. Adjunk hálát azért a sokszínűségért, amelyet a gyülekeztünkben szolgálók révén megélhetünk! Kérjük Istent, hogy küldjön még sokakat szolgálatra, hiszen *„az aratnivaló sok, de a munkás kevés”*. (Mt 9,37) Kérjük Istent, hogy a szolgálók hűségesen, hitelesen, egymással harmóniában tudják betölteni hivatásukat.

Anyagi javak – Istené az arany és az ezüst (Hagg 2,8) – ezért tőle kérjük a mindennapi kenyeret gyülekeztünk számára is. Ezért átláthatóan, rendben és igazságosan szeretnénk vele gazdálkodni. Kérjük Istent, hogy bölcsen tudjunk élni anyagi javainkkal – őseinktől örökölt kincseinkkel, a templommal, gyülekezeti házzal, temetővel! Kérjük Istentől bölcsességet, hogy be tudjuk osztani pénzünket – és meg tudjuk osztani azokkal, akiket Isten ránk bízott.

Ökumené – a keresztyének látható egysége imádságunk rendszeres tárgya. Könyörögnünk a településünkön működő keresztyén közösségekért, azok vezetőiért. Kérjük Istentől a bölcsességet, hogy megtaláljuk a közös hangot, az összetartozás örömeit, s közben ne rejtjük el saját jellegetes kincseinket, a ránk bízott értékeket. Kérjük, hogy az Egyetemes Imahét alkalmait ne formális találkozások legyenek, hanem olyan alkalmak, amikor Jézus körül egybegyülekeztünk.

Bencze András

Meghívó a karácsonyi vásárra

Ismét eltelt egy év. Hálát adunk Istennek, hogy idősödő korunk ellenére, megint tudtunk kézimunkákat készíteni. A hagyományos karácsonyi díszek és terítők mellett, modern asztalterítők, asztalközepek is készültek. Néhány meglepetés is került a kínálatunk közé.

A vásár megnyitása 2012. december 9-én 9 óra 30 perckor lesz a Gyülekezeti Ház nagytermében.

A Missziói Kör tagjai szeretettel várnak minden érdeklődőt és vásárlót. A vásár bevételét, ahogy az eddigi éveken is mindig, jótékony célokra fordítjuk.

Isten áldjon meg minden támogatónkat!

Pirka Lajosné

A Reformáció 500. évfordulója felé

2013. a tolerancia éve

1517. október 31-én szögezte ki Luther Márton a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételt.

Szinte mindenki tudja ezt a mondatot. Nekünk, evangélikusoknak illik is tudnunk. Illik tudnunk ennél sokkal többet a reformációról. Mert szomorú az az ünnep, amelyben csak ostromozni tudjuk a régi egyház hibáit, és alig-alig tudunk mondani valamit arról, amit értékként kaptunk Istentől.

Magyarországi Evangélikus Egyházunk ezért készül különös figyelemmel a Reformáció 500. évfordulójára. Évente egy-egy témát kerestünk, amely az abban az esztendőben kerek évfordulót jelentő személyek és események közös pontjaként adatott. Ilyen téma a tolerancia.

Három dátumot, három eseményt idézünk fel.

1568-ban, 445 éve, a Tordán tartott országgyűlés kimondja a teljes vallásszabadságot: „*az hit Istennek ajándéka, ez hallásból leszön, a hallás Isten igéjéből vagy*on” Mi, magyarok, gyakran büszkén említjük ezt a korát megelőzően nyitott törvényt, de tudjuk, mennyire felemás eredményt hozott akkor is ez a törvény.

1563-ban, 450 esztendeje zárult a tridenti zsinat, amelyet III. Pál pápa hívott össze „Isten dicsőségére és magasztalására, a hit és keresztén vallás fejlesztésére és felemelésére, a tévtanok kiirtására, az egyház békéjére és egységére, a papság és a keresztény nép megjavítására, a keresztény név ellenségeinek megsemmisítésére”.

40 éve, 1973-ban írták alá a Leuenbergi Konkordiát, amely a reformált egyházak egységét és közös szolgálatát hivatott erősíteni. Ez a megállapodás lehetővé teszi a szószer- és oltárközösséget. Nagy jelentőségűnek tűnt ez az ökumenikus mozgalomban, a gyakorlati kérdések azonban megnehezítik a leírt szöveg megvalósulását.

Három esemény, amely az egymás iránt mutatott türelem

kérdését járja körül, és amely ma is készlet minket arra, hogy ezeket az utakat újra megtegyük – remélve, hogy ma már tisztább, teljesebb választ találunk.

2013. a tolerancia éve. Nehéz kimondani ezt a szót. Olykor megbotlik a nyelvem, s „*trolleranciát*” mondok. Mintha skandináv manókról beszélnek. Igen, néha a másik iránt türelemmel élő ember idegen, fura kis manónak tűnik. Amikor a másik különbözőségét nem megvetéssel, megjegyzéssel fogadjuk, hanem készek vagyunk tanulni tőle, amikor nem féltjük identitásunkat, hanem az alapokról kezdve újragondoljuk véleményünket, akkor a többiek szemében *trollolnak*, erdei manóknak tűnhetünk.

Máskor a mássalhangzók cserélődnek fel, és „*torelancia*” hangzik. Ebben a szóban benne van a spanyol „bika” szó, és a francia „felizzítani, újra eldobni” kifejezés. Mintha a bikát valaki feltüzelné. Valóban hányszor találkoztunk azzal, hogy valaki türelmetlenül és hevesen követeli, hogy legyünk türelmesek egymás iránt. Hányszor találkoztunk azzal, hogy a másság elfogadását követelve utasítják el azokat, akik ettől különbözően gondolkodnak.

Nehéz kimondani – nehéz megvalósítani ezt a szót és tartalmát: tolerancia. Pedig minket ennél többre hívott meg Jézus. Nem csupán a másik iránti türelemre, hanem a megbocsátásra. Nem csupán a másik elviselésére, hanem a megbékélésre. Meghívott erre Jézus. Nem parancsot adott rá, hanem részesített a bocsánatból és megbékélésből. A 103. zsoltár arra biztat: „Ne feledd el, mennyi jót tett veled!” Emlékezzünk arra, amikor nekünk megbocsátott, amikor minket megbékelített! Ennek tapasztalata tegyen késszé bennünket valóságos, jól kimondott és hitelesen megélt toleranciára a kezdődő 2013. esztendőben!

Olvasóinknak boldog új esztendőt kívánunk!

Bencze András

Szilárd alapon

Őseink ismerték az építkezés titkát – mondta igehirdetésében Szarka István esperes – és ezt a templomot szilárd alapra építették. – A hallgatóságban némi derűtség támadt, ugyanis a székesfehérvári evangélikus templomnak alig egyméteres alapja van. Felújítását is részben az ebbe szükségessé, mert repedések keletkeztek az elmúlt másfél évtizedben a falakon. S az esperes folytatta: Nem a földbe épített alapra gondoltam, hanem arra, hogy ezt a gyülekezetet, és a gyülekezet hajlékát Krisztusra építették.

A székesfehérvári gyülekezet májusban ünnepelte a templomszentelés 80. évfordulóját, az akkori ünnepségsorozat után látott hozzá a gyülekezet a templom belső felújításához, a födém hőszigeteléséhez és az ablakok cseréjéhez, és belső festéséhez, amely révén a templombelső újra régi szépségében pompázik, és várakozás szerint télen könnyebben válik fűthetővé. A munkálatokat Kiss László, a gyülekezet felügyelője szervezte és irányította, a kivitelezési munkákat a csákvári Linguár-Ép Kft. végezte *Linguár Zalán* vezetésével. A vakolat leverése előtt azonban fel kellett készíteni a templomot a festésre: a padokat, lámpákat, hangosító berendezést két nap alatt mintegy húsz fős gyülekezeti csapat szerelte le, és helyezte biztonságba. Fontos feladat volt az új orgona szakszerű megvédése is, melyet három rétegű burkolattal

oldott meg a gyülekezet. A munkálatok elvégzése után pedig mindezek visszaszerelése és alapos takarítás várt a hűséges önkéntesekre. Így a templom megújulása mellett a gyülekezeti közösség is erősödött, amely ilyen városi egyházközség életében, új presbitérium működése kezdetén, igazán fontos eredmény.

A 80 éves ünnepségsorozat elején dr. Cser-Palkovics András polgármester ígéretet tett arra, hogy a templom előtti, önkormányzati tulajdonban lévő teret megújíttatja. A tervek hamar elkészültek, s a munkálatok augusztus közepén elkezdődtek: a térkövel borítandó terület közepét színes kövekből kirakott Luther-rózsa díszíti, a gyülekezet nevével, és alapításának évszámával övezve. A teret pedig zöld felület öleli majd körbe – a tervek szerint. Amikor a kövezés elkezdődött, akkor vált egyértelművé, hogy a templom bejáratí lépcsőjének felújítása is elodázhatatlan.

Az elkészült templomért Szentháromság ünnepe utáni 16. vasárnapon adott hálát a gyülekezet. Az ünnepen Szarka István esperes biztatta az egybegyűlteket, hogy ma is Krisztusra építsék életüket. Nemcsak a keresztyén közösség, hanem a város, a lakókörnyezet is erősödik az imádsággal és igeolvasással élő emberek által.

Bencze András

Szeretetteljes levél a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet tagjaihoz

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte a szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7-8.)

Kedves Testvérek!

Leveletem az Isten iránt érzett hála kifejezésével kezdem. Az idei év sok szép eredményt hozott gyülekezetünknek. Felemelő érzéssel gondolok vissza májusra, templomunk felszentelésének 80. évfordulójával kapcsolatos ünnepségekre. A hét három napján tartott ünnepségsorozat az „Örökség és ígéret” címet kapta. Nagy örökséget kaptunk a templomépítő őseinktől, hiszen nehéz időkben, nagy áldozatokat is vállalva építettek templomot. Ezért is kiemelkedően jelentős, hogy az idei évben nekünk is sikerült nyolcvanéves templomunkat és környezetét megszépíteni. Nagy és lelkiismeretes vállalkozói munkával, és sok gyülekezeti tagunk aktív közreműködésével, elkészült templomunk belső festése, mennyezeti hőszigetelése. Városunk polgármestere gyülekezetünkben tett látogatásakor, egyebek mellett megígérte a templomunk előtti terület térkövezését. Örömmel nyugtázhathatjuk, hogy a térkövezés mindannyiunk meglepődésére, megfelelő igényességgel kivitelezve elkészült. Szarka István esperes úr a templomfelújítás befejezésekor tartott hálaadó istentisztelet után – melyen köszönetet mondhattunk Istennek, hogy segített bennünk céljaink végrehajtásában – ezt a teret is megáldhatta. Köszönetet kell mondanunk, mert ne feledjük: **„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők” (Zsolt 127,1)**

Ezek az örömteli eredmények azonban előre nem várható anyagi terheket is helyeztek gyülekezetünk vállára. A várható költségek tervezése körütekintően, az előre felmért

anyagi helyzetünkhöz igazítva történt. Időközben azonban előre nem várható költségek keletkeztek a következő okok miatt:

–Az ÁFA 25%-ról 27%-ra változott. (Ez a fehérvárcsurgói templomfelújítást érinti. Mivel ők a mi leánygyülekezetünk, a megemelkedett költséget az anyagyülekezetnek kell kigazdálkodni. A pályázaton elnyert összeget nem emelik meg az időközben megváltozott százalék miatt. Fehérvárcsurgói testvéreink nagyon sok munkát maguk végeztek el, a költségek csökkentése érdekében)

–A térkövezéssel együtt a törött, helyéről kimozdult lépcsőt is javíttatni kellett, melyet elszállítatva, méretre csiszolva, újraalapozva lehetett csak a helyére visszatenni. Egy későbbi lépcsőjavíttatást nem lehetett volna a térkövezés sérülése nélkül elvégezni.

–A tér megszépítése, „felöltöztetése” maga után vonta, hogy a templom kopott főkapuját is fel kellett újítani, mert nem nagyon illett a megszépült környezethez.

Szeretettel kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy a lehetőségüknek megfelelően, adakozásukkal segítsék a nem várt költségek kifizetését. Senkit nem akarunk erejüket meghaladó költségek kifizetésére kérni, **„Mert ha megvan a készség, az aszerint kedves, amije kinek-kinek van, nem aszerint, amije nincs.” (2Kor 8,12).**

Az idei évben Isten segítségével elért eredményeink felett érzett örömünk segítsen bennünket a nagyobb áldozatvállalás szükségességének elfogadásában.

Megértő támogatásukat előre is köszönjük!

Testvéri szeretettel:
Prépost Károly másodfelügyelő

Egy szép őszi kirándulásról...

Mint minden évben, nos idén is beterveztünk egy kirándulást a nyugdíjas klub kis csapatával. Október 19-én, a korai hűvös reggelen Fehérvárcsurgóra érkeztünk.

A nehezebben mozgó idősek kocsival, „a fittebbek” pedig autóbusszal utaztak. Testvérgyülekezetünk adott otthont egy napra, ahol lepakolhattunk, megpihenhettünk és ebédelhettünk.

A szerencse mellénk szegődött, mert a délelőtti órákra szikrázó napsütésben volt részünk. Gyönyörű őszi tájban gyönyörködhattunk, miként a fák lombkoronái csodálatos színekben pompáztak. Hallhattuk az őszre megfogyatkozó madarak énekét, a lombok susogását. Ilyen szépséget csak az Úr Isten tud teremteni!

A program: a Károlyi kastély megtekintése idegenvezetővel, előzetes bejelentkezés alapján.

Csodálattal néztem az örökifjakat, miként rótták a fájós lábak a lépcsőket fel- és lefelé. A kastély-látogatás mindnyájunknak nagy élményt nyújtott. Ezután a helyi templomba ment a társaság, amit gyönyörűen felújítottak kívülről és belülről is. Közben a szorgos kezek terítéket tettek a

hosszú asztalra, várva az éhes gyomrú testvéreket. Az ott-hon megfőzött gulyásleves tálaltuk pogácsával. Ez az együttebédelés meghitt légkört teremtett, tudtunk egymással kötetlenül, barátián beszélgetni. Ebéd után a katolikus és református templomot is sikerült megtekinteni, ahol szintén szakszerű tájékoztatást kaptunk. A faluban tett kis séta jólesett, majd visszatértünk a fehérvárcsurgói gyülekezeti házba megpihenni. Imádság és szép énekek elhangzása után készlődtünk hazafelé.

Összegezve a szép napot, úgy gondolom, a kis társaság jól érezte magát és még inkább mélyültek az egymás iránti kapcsolatok. Jó volt együtt lenni, az Úr Isten mindvégig vigyázott ránk, így mindnyájan egészségesen térhettünk haza.

Istennek hála, hogy ismét együtt lehettünk, reméljük, hogy még számos kirándulást tehetünk.

Köszönjük a lehetőséget a fehérvárcsurgói testvéreknek, elsősorban Szabó Orsolyának.

Szeretettel: Kárász Lajosné nyugdíjasklub vezető

Piliscsaba - Munkatársképző

(2012. november 16 - 18.)

Még nagyon friss az élmény, nemrég volt a már hat éve tartó munkatársképzés ideje, őszi alkalma. Gyülekezetünkben hét fő vett részt ezen a képzésen, ami új jelentkezőknek is indul. A végzeteknek fél évenként van „frissítés”, április, illetve november hónapban, egy-egy hétvégén, amit D. Szebik Imre nyugalmazott püspök vezet. Ő állítja össze a programot, amit mi előre megkapunk. Mi a célja? Sokszor, sok helyről halljuk, mi több, láthatjuk is, hogy lelkészeink nagyon le vannak terhelve. Nagy szükség van a segítségre, „munkatársra”. Ezzel a céllal szerveződött ez a tanfolyam. Az itt megforduló testvérek sok mindenre kapnak rálátást a sokrétű előadásokból. A lelki feltöltődésről sem szabad megfeledkezni.

Folyamatosan van előadás egyháztörténetből, ami nagyon élvezetes. Szinte minden alkalommal hallunk előadást az Ószövetségből. Most Dániel könyvével foglalkoztunk részletesen. Ugyanígy mindig napirenden van az Újszövetség is. Nem maradhatnak el a napjainkat is érintő témák: ökumené. Az előadásokat lelkészek, egyetemi előadók tartják. Ezek az előadások színvonalasak, élvezetesek és számunkra is befogadhatóak.

Lelkünk épülését szolgálják, tágitják ismereteinket. A három napos együttlét legfőbb célja mégiscsak az, hogy ismereteket szerezzünk a tekintetben, hogy a látogatásban segítségére lehessünk a lelkésznek. A tárgyi tudás mellett, ami kiterjed a körülményekre, tapintatot igénylő magatartásra, lehetőség van gyakorlati ismeretek megszerzésére is. Több esetben szituációkon, adott helyzeteket illusztráló példákon keresztül tanuljuk meg a helyes magatartási formát. Mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy ez a feladat nagy körülmények között, tapintatot igényel. Nagymértékben hozzájárul a megoldás minőségének javításához a tapasztalatok cseréje egymás közt. Egymás meghallgatása ráébreszt bennünket, hogy mennyi veszélyt hordoz magában ez a missziói feladat. Újra és újra szükség van az ismeretek bővítésére, a tapasztalatcserére, hogy munkatársai lehessünk a lelkésznek.

A három nap, amit Piliscsabán eltöltöttünk, abszolút záloga annak, hogy lelkiileg feltöltődve jöjünk haza, készen állva arra, hogy ezt a lelkiséget tovább adjuk, mennél több embert beavassunk örömeinkbe, hogy ezzel is segítsük a gyülekezet épülését. Sok apró lépéssel érhetjük el célunkat.

Az elején már kezdtem sorolni, hogy melyek azok az előadások, amelyek a jelenlévőket teljes mértékben lekötve képesek lelkiileg új embereket varázsolni.

Feltétlen említésre méltó Szeverényi János missziói lelkész lendületes, élvezetes, számtalan példával illusztrált előadása. Nagyon kellemes perceket, de inkább órát jelentett Beniczúr László építész, volt egyházkerületi felügyelő vetítése a magyarországi templomokról. Még ajándékot is kaptunk, finnországi templomok is voltak a vetítésben.

Én most mégis dr. Reuss András professzor előadását emelem ki. Mindezt teszem azért, mert a legnagyobb nyomot az hagyta bennem.

A halk szavú, szerény, nagy tudású professzor nagyon szépen, szelíden, de mégis lényegre törően fogalmazta meg, mit jelent az evangélikus identitás.

Identitás: az én azonosságom, ami én vagyok anélkül, hogy kényszerítenének rá.

Jellemzői: a Szentírást nagyra tartjuk, ahogyan kezeljük.

Szent írás = BIBLIA: Jézus Krisztusról szóló bizonyágtétel.

Jézus Krisztus megmutatta szeretetét a világnak, ami nem kiérdemelt, ez a KEGYELEM.

Megigazulás = megigazítás: Isten megigazít bennünk, amiből következik a megszentelődés, amit Isten munkál bennünk Jézus Krisztus által. Isten úgy bánik velünk mintha igazak lennénk, a megigazítást nem érdemeink szerint teszi. Krisztusért teszi.

Befejezésül szó szerint idézem professzor úr szavait, amivel teljes mértékben azonosulok: **„Örülök, hogy idetartozom, semmiért nem adnám oda.”**

Prépost Károlyné, Judit
gyülekezeti munkatárs

BERNÁTH WILLIAM: *Karácsony*

*Hó nem szítál. Az ég derűs.
Csupán az este hűs.
A szív örül: Jézusra vár.
A lélek: fénysugár.
Havatlan pusztán mély a csend
egy csillag megjelent.
Az arcokra kíváncsiság
mély áhitata szállt.
Idézve látom múltamat...
a gyémántos havat.
S míg lelkem Jézust keresi:
szívem békével van teli.*

Karácsonyköszöntő (Bánati sváb népköltés) Mészely József fordítása

*Köszöntünk karácsonyt,
Jézus születését.
Elhozta lelkünkbe
Az ő békességét:
Szeretetet szívbe,
Jóságot a házba,
Ne hagyja el soha
Ajkunkat a hála!
Rövidülnek éjek,
Örülünk jöttének,
Reményt gyűjt ő mindig,
Zengjen hálaének.*

Gondolatok a presbiterképzés kapcsán

2011. őszén és 2012. tavaszán – egy-egy hétfőjén – a 2. országos presbiterképző tanfolyamon vettünk részt öten a gyülekezetből. Idén ősszel pedig utótálalkozót tartottunk. Tananyagunk többek között az Ó- és Újszövetség, egyház-történet, egyházunk tanítása, liturgika, gyülekezetépítés és ismeret, misszió, evangélikus etika, ökumenika, a kereszti teológiája volt. A tanfolyamon döntő többségben presbiterek vettek részt, de akadt olyan is, aki csak készült erre a szolgálatra, hiszen akkor még a választások előtt álltunk. Próbáltuk bennünket szélesebb látókörrrel felruházni, hogy így tájékozódhassunk egyházi, gyülekezeti kérdésekben. Az esti kötetlen programokon pedig lehetőségük volt megismerkedni másokkal, hogy rajtuk keresztül ismerhessük meg gyülekezeteik gondját és örömét. Természetesen ilyen rövid idő alatt ekkora anyagot felszínesen érintettünk, csak kardinális kérdésekben merültünk el mélyebben. Előadónk dr. Fabiny Tibor teológiai professzor, dr. Garádi Péter agrármérnök, dr. Hafenschner Károly, Gregersen-Labossa György, Isó Dorotty, Szakács Tamás, Tubán József és Vető István lelkészek voltak. A komoly tanulmányi munkát mély lelki programok keretezték, amikben megerősödve és sok új ismerettel gazdagodva tértünk haza. A nagy tudású előadóktól hallottakat most már „csak” el kellene mélyíteni elméletben és gyakorlatban egyaránt!

Valójában két dolog miatt ragadtam tollat: elhangzott a képzésen, hogy egyházunkon belül is előfordul tévtanítás, valamint a „rejtőzködő Isten”, mint alapvető fogalom érintett meg, amit szeretnék megosztani a Hírmondó olvasóival.

Egyik előadónk szájából elhangzott: előfordul néha-néha egyházunkon belül is tévtanítás a lelkészek részéről, és ezt nekünk presbitereknek kellene észrevenni a Biblia és az esetleges tanultak alapján. Össze is sügtünk páran, részbeni értetlenségünket kifejezve. Egyrészt, hogy mernénk számon kérni a lelkészünkön az esetleges tévedését, ha egyáltalán észre is vennék azt, mert bizonyosan nem fatális dologban tévedett. Másrészt azért értetlenkedtünk, hogy a teológia elvégzése után hogy fordulhat ilyen elő! A tévtanítások ugyanis Biblia ellenesek, amik születhetnek tudatlanságból, azaz a Biblia ismeret hiányából, annak esetleges félreértéséből vagy szándékos félremagyarázásból, valaminek az alátámasztása érdekében.

Példával is szolgált az előadó:

– „Isten a harag (Ószövetség) és a szeretet (Újszövetség) istene.” Így kihangsúlyozva ez nem igaz. Nem tehetünk különbséget a két istenkép között. Isten nem változott meg. Mindkét könyvet átszövi a szeretet, és ha szükség van rá, akkor a harag is.

A Bibliát nem csak olvasni, hanem érteni is kell(ene)! Ropant nehéz dolga van – és nemcsak – a kezdő, az Istent kereső Bibliaolvasónak, mert (látszólagos) ellentmondásokra is bukkanhat benne, ami akár tévtanoknak is alapja lehet. Ha semmiképpen nem talál magyarázatot, és nincs aki eligazítsa, akkor ezeken a kétségeken csak a hite által, imádsággal léphet túl, a tudatlanságára apellálva. „Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van;” ... (Zsid 11,6)

Itt látom annak veszélyét, és ezzel nem vagyok egyedül, hogy a szükségesként és úgynevezett kitörési pontként is

emlegetett kiscsoportos házi összejövetelek, amik lelkészek vagy megfelelő lelki vezetők nélkül zajlanak, esetleg tévútra vezethetnek annak ellenére, hogy egy ilyen alkalom kiváló hiterősítő. Ha bibliai szövegkörnyezetből egy rövidebb idézetet kiragadunk az egész történet ismerete és megértése nélkül, akkor nem biztos, hogy jó következtetésre jutunk. Akkor sem, ha nincs elég ismeretünk a zsidó vallásról, koráról, szokásokról, társadalmi berendezkedésről. Magyarázat nélkül egy példa: „*az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy beszéljenek...*” (1Kor 14,34) Másik példa: „*Tiszteld apádat és anyádat...*” (2Móz 20,12); máshol viszont: „*Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom.*” (Lk 14,26)

Baj, ha a kérdéseinkre nem kapjuk meg a megfelelő választ és útmutatást. Természetesen nem okvetlenül kell így lennie, főleg ha van képzett irányítója az összejövetelnek. Ekkor viszont tényleg jelentős húzóerőt jelenthet ez a csoport.

Egy sokat emlegetett bibliai szakaszt, ami szintén értetlenségre adhat okot, részletesebben említek meg: „*Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.*” (Jel 3,15-16) Jézus üzenete a laodiceai gyülekezethez szólt, annak állapotára utalva. Első olvasatra megütközhetünk. A langyosságot talán még értjük, azokról van szó, akik nem teszik le a voksukat sem ide, sem oda. Önmagukat is becsapva, járnak a széles és a keskeny úton is. Ingadoznak. De a hideg – „Bárcsak hideg volnál” – miért van pozitív módon megkülönböztetve? Luther ezt írta: „Mondok még valamit a magam szabad és vakmerő módján. Nincs senki ebben az életben, aki közelebb lenne Istenhez, mint azok, akik gyűlölik és káromolják őt, sőt, nincsenek oly fiai, akiket az ilyeneknél jobban kedvelne és szeretne!” (4) Azaz, aki nem tud nemet mondani, az nem tud igent sem. „...*Hanem legyen a ti igétek igen és a ti nemetek nem,*” ... (Jak 5,12) Aki egész életében tagadta az Istent, az talán közelebb állhat az ighoz, előbb megtalálhatja a benne élő Krisztust, mint aki hezitál, aki nem őszinte, hanem képmutató.

A Biblia tele van jelképekkel, metaforákkal, allegóriákkal, ahogy a példabeszédekből ezt tudhatjuk. A Biblia példázatai a Krisztushoz vezető utat akarják megmutatni, így nem értelmezhetünk mindent szó szerint, a földi életre vonatkoztatva.

„*Bizony, te elrejtőzködő Isten vagy,*” ... (Ézs 45,15) Itt a presbiterképzőn találkoztam először e kérdéskör komplexitásával és rejtélyes megfoghatatlanságával. Mint tudatlant, meg is ragadott. Sok megjelenése van Isten rejtőzködésének, ami túlmutat e cikk keretein, így csak részben érintem a kérdést. Először csak egy lutheri mondat: „Még az ördög is - Isten ördöge” gondolkodtatott el. Azután a következő: Isten „önmaga ellentétének látszatába” (rejtőzik) mutatkozik meg, tehát kiismerhetetlen. Isten dicsősége rejtett a kereszti gyalázatában. A kereszten megtörténik a „boldog csere”, azaz Krisztus magára veszi bűneinket, s cserébe nekünk adja ártatlanságát. Isten a Sátán képében is megjelenhet, hogy megkísértsen bennünket. Míg az ember azért rejt el valamit, hogy letagadhassa, addig az Isten azért, hogy kinyilatkoztassa.

Majd sorban a többi, az előadás egésze elámitott, de egy kicsit meg is ijesztett. Micsoda mélységek és magasságok ezek? „Szembetalálkozunk” valakivel, lehet, hogy álarc van rajta, és el kell döntenünk, hogy ki ő. Igaz vagy hamis? Jó vagy rossz? Minek alapján döntünk? Csak a látszatra hagyatkozunk? De más a látszat és más a valóság! Fabiny professzor előadása a rejtőzködő és a kinyilatkoztató Istenről rabul ejtett.

Luther, mint egyetemi professzor, és mint a „Szentírás doktora” a szavaknak is nagymestere volt. A német nyelvet tudatosan és közérthetően használta, mert felismerte annak szerepét az evangélium megtartása érdekében. Azaz, a nyelvvel együtt az evangéliumot is elveszítheti az, aki nem műveli. Többek között: a Bibliát lefordította német nyelvre. Az anyanyelv használata nélkül talán a reformáció is más-képp alakult volna. Az ígehirdetésből való „hallást” Luther előtérbe helyezte a Biblia olvasásából származó „hallással” szemben. Azt vallotta, hogy az ígehirdetők keresztül maga Jézus Krisztus szólal meg. Sokat birkózott önmagával. Harcosan, néha haragosan küzdött igazáért, de sokat is szenvedett a megmagyarázhatatlan dolgoktól. Asztali beszélgetések közepette – amit lejegyeztek tanítványai – sok olyan kijelentést tett, ami ma már nem vállalható. Többen támadják ezért. Védelmére az hozható fel, hogy egyrészt fél évezrede nagyon más volt a világ, másrészt rá is, mint gyarló emberre úgy kell tekinteni, mint aki nem volt tévedhetetlen. Hiszünk viszont abban az egyházalapító Lutherben, aki oly szenvedélyesen Krisztusra talált, aki által erre az útra mi is rálehetünk.

„Luther megkülönböztette a rejtőzködő Istent a megjelent Istentől. Ha nem ismerjük meg a megjelent Istent, Jézus Krisztust, nem ismerjük meg Istent sem. Ha Jézuson kívül keresed Istent, csak az ördöggel találkozol.” (2) Azaz, ne akard látni azt, amiben hinned kell! Ez vakmerőség lenne.

„...*Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai!*” (Róm 11,33) Istent nem láthatjuk, mert bűneink miatt elporladnánk színe előtt. Istent megismerni csak az általa, a Szentlélek által ihletett Bibliából tudjuk. „Ahogy Isten mindent megteremtett, immár mindenütt jelen van és mégsincs sehol; mert én őt fel nem foghatom eszemmel Ige nélkül: az Igében azonban biztosan megtalálhatjuk, mert abba befoglalta magát.” (3) „Isten megismerésének egyedüli útja a szenvedés, a minket megmentő Isten szenvedése. Isten, úgymond, így éri el, hogy rá figyeljünk, és végre lássunk.” (4)

Luther szerint Isten sokszor próbára tesz bennünket, megkísért, gyötör, sőt még a Sátánnak is kiszolgált. Gondoljunk csak Jób esetére. Megalázták, a kínok kínját állta ki, de mégis hű maradt az Úrhoz. De ki is tette mindezt vele? Az Isten megengedte, a Sátán elvégezte. Sokszor úgy látjuk, hogy az istenfélőket ok nélkül elhagyja, bünteti az Isten, míg a tagadók vígan élnek világukat. „*Még azt is láttam a nap alatt, hogy a törvény helyén törvénytelenység van, az igazság helyén pedig gonoszság. De arra gondoltam, hogy az igazat is, a bűnöst is megítéli az Isten, mert minden dolognak eljön az ideje, és ő ügyel minden cselekedetre. Úgy gondoltam, hogy az embereket ilyen módon próbálja meg Isten.*” (Préd 3,16-18)

A Sátán azt hiszi, hogy uralkodik rajtunk, pedig ő csak Isten eszköze, az ő akaratát viszi végbe. Jóbbal ellentétben mi kétségbeesetté és reménytelenné válunk. Ebből a mélység-

ből csak az Istenhez kiálthatunk. Ha egy tragikus helyzetben természetes és érthető módon, de felismerés nélkül tesszük fel a kérdést: miért hallgat, miért rejtőzködik, miért nem cselekszik most az Isten, akkor gondoljunk arra, hogy Ő már végérvényesen igent mondott Jézus által életünkre. Ennél az áldozatnál nagyobb az Isten nem adhat nekünk.

Luther a következőket mondta: „Mit tegyen ő, aki a maga egyszülött fiát is odaadta érettetek? Miért féltek hát e világból őhozzá költözni, aki úgy szeretett titeket és meghalt értetek? Azt hiszitek, hogy az Ördög, vagy a világ megcselekszi érettetek, amit Isten megcselekedett ti érettetek? Ő, nem, távolról sem!” (3)

„Mózes I. könyvének egyik legszínesebb alakja József, Egyiptomban az őt egykor eláruló testvérei előtt nem fedi fel, hanem elrejtí önmagát.” „József most már mintegy „Istenként” alázta meg és fegyelmezi testvéreit. Mindezt csak azért teszi, hogy majd felmagasztalhassa őket. József ezért Isten kormányzásának kiemelkedő példája.” (...) József jó példa arra, hogy Isten meggyötíri az övéit, amikor elrejtőzik mint Isten, s úgy jelenik meg mint zsarnok, aki megkínózik és megaláz bennünket. A végén azonban ő is lerántja magáról a maszkot mint József, s felkiált: „Én vagyok a Te Istened!” (1)

„Hogyan lehet akkor az egyszerű hívőnek megismerni, hogy ki igazán Isten embere és a ki a Sátáné? Luther szerint egyértelműen a gyümölcsöt kell nézni, s abból kiderül az igazság. (...) Egyedül a keresztény hit, vagyis Krisztus kereszthalálába vetett hit ad kizárólag értelmet és bölcsességet, hogy a látszatot ne vegyük komolyan, hogy a maszkokon átláthassunk, hogy életünk magasságai és mélységei közepette is rendületlenül tudjunk gyermeki derűvel bízni abban, aki egyedül Őr, aki az egyedüli valóság.” (1)

Rumy Imre

Felhasznált irodalom:

- (1) Dr. Fabiny Tibor: *A rejtőzködő és a kinyilatkoztató Isten*
- (2) G. Ebeling: *Luther - Bevezetés a reformátor gondolkodásába*
- (3) *Luther aranymondásai (asztali beszélgetések)*
- (4) G. O. Forde: *Ki a kereszt teológusa?*

Az ígehelyek a protestáns (újfordítású) Bibliából származnak.

A szőnyeg visszája

*Kétségbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki ilyet alkotott:
Őrülden alkotott s vakon.*

*De aztán balzsamként megenyhít
Egy drága Testvér halk szava,
Ki, míg itt járt, föld anyala volt,
S most már a mennynek anyala:*

*„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha - legszebb perceinkben -
A színéből is - - valamit.”*

Reményik Sándor

„Elég neked az én kegyelmem,”... (2Kor 12,9)

A címadó igét Fejér Károly testvérünk választotta a gyülekezet számára írt tanúságtételének elejére.

Mielőtt az általa megírt, vele megtörtént csodálatos eseményt közreadjuk, fontosnak tartjuk röviden bemutatni tanúságtévő testvérünket.

Fejér Károly és családja – édesanyja, testvérei – a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet meghatározó személyiségei voltak és a mai napig azok. Margit néni volt az édesanyja, testvérei pedig: Viola néni az áldott emlékü felügyelő, Márfyné Ildikó aki pénztáros és presbiter volt és Somogyfokiné Trudi néni, aki három cikluson keresztül presbiterünk volt. Karcsi bácsinak két gyermeke, öt unokája és egy dédunokája van. Minden vasárnap ott van az istentiszteleten, vagy Agárdon, vagy Székesfehérváron.

E rövid, egyáltalán nem teljes bemutatás után következzen az általa megírt tanúságtétel:

Szeretném elmesélni a testvéreknek, azt a nagy csodát, amit kaptam a Megváltó Uramtól. Krisztushívő drága szüleim nevelése után felnőtt koromban lassan eltávolodtam Istentől. Bűnös életvitel után, 1984-ben szívinfarktusom volt. Hosszú szívkezelések után maradandó szívizom elhalással és gyógyszerekkel éltem tovább. Szüleim és testvéreim kitartó imái segítettek átértékelni addigi életem. Isteni gondviselésnek hála, újra tudtam kezdeni a vallásos életemet. Kezdtém újra istentiszteletre járni, ahol testvéri szeretet fogadott, legyen hála érte Istennek! Munkálkodott bennem az Úr, éreztem, hogy szól hozzám az ige. Egyre jobban vágytam részt venni ezeken az alkalmakon. Erősödött a hitem.

1995-ben újra megismétlődtek a szívritmus zavarok, újabb hat hónap orvosi beavatkozás, ismételt gyógyszeres kezelések. Állapotom újra stabilizálódott. Az Úr újra erősítette a

hitemet. Édesanyámtól kapott igék, dr. Gyökössy Endre írásainak magnókazettás felvételei segítettek eljutni a teljes hitre.

1998-ban édesanyám halála után úgy éreztem, hogy megkaptam az ő hitét. 2009-ben Viola nővérem ápolása, a vele töltött napi igeolvasás és együttes imádkozások, mind közelebb segítettek a Krisztus-hithez. Teljes hálával tudtam megköszönni ezt a sok kegyelmet Uramnak.

2010-ben újabb próba következett. Több napon keresztül mind erősebb és erősebb szívrohamok gyötörték. Az egyik este imámban kértem az Urat, hogy csak még egyszer részt vehessek az úrvacsorán. Kértem az Urat, adjon egy jelet, mit kell tennem. Esetleg más kardiológus orvost keressek? Más gyógyszereket kellene szednem? Nem tudtam mit tegyek. Arra gondoltam, legyen meg a Te akaratod! Ezután elaludtam. Éjjel újabb szívrohamra riadtam, amikor pillanatok alatt egy kéz nyúlt a szívemhez. Egy szelíd hang ezt mondta: „Elég neked az én kegyelmem,...”

Emberi ésszel fel nem fogható boldogság, teljes nyugalom töltött el, majd ismét elaludtam.

Reggel boldogan ébredtem, és éreztem, hogy teljesen meggyógyultam. Boldogan meséltem a családomnak, lelkipásztornak, Andrásnak a velem történt csodát.

Azóta kardiológiai vizsgálatok igazolták, hogy a 26 éve elhalt szívizom meggyógyult, hibátlanul működik.

Azóta is teljesen gyógyszerek nélkül, *kegyelemből élek. Istené a dicsőség, mindörökké. Amen*

Köszönetet mondok gyülekezetemnek az irántam tanúsított önzetlen szeretetért, mellyel mindenkor körülvesznek.

Testvéri szeretettel: Fejér Károly

Szeretettel hívunk MINDENKIT családi istentiszteleteinkre!

Ahol nem kell aggódni, ha a gyerekek mocorognak, ahol nem kell szégyenkezni, ha nem bírnak csendben maradni, mégis igazi istentiszteleten vehet részt az egész család, a csecsemőtől az aggastyánig.

Evangélikus Gyülekezeti Ház

Székesfehérvár, Szekfű Gyula u. 1.

Következő alkalmaink:

2013. február 3. 9 óra

2013. március 3. 9 óra

Éljük át együtt, hogy mindannyian Isten családjához tartozunk!

72 óra kompromisszum nélkül

A „72 ÓRA KOMPROMISSZUM NÉLKÜL” programot talán már senkinek sem kell bemutatni, hiszen gyülekezetünk fiataljai már 2007. óta minden évben tevékenyen részt vesznek benne. Nem csak mint résztvevők, de mint koordinátorok és projektadók is. Idén október 10-14. között munkálkodtunk együtt másokért, de az előkészületekben, és a háttérmunkában is sokan segítettek.

A hétvégén elvégzendő munka akadt bőven, de a lelkesedés nagy volt, és a dolog is haladt. Vidáman, sokat nevetve és dalolva munkálkodott a csapatunk, melynek tagjai főként a középiskolás ifiből kerültek ki, de az idősebbek is képviselték magukat. Mi mindent csináltunk? Segítettünk a református temetőben lombot söpörni, lomtalanítottunk a gyülekezeti házban, kerítést festettünk több bölcsődénél, Csákváron a MEVISZ táborban segédkeztünk, Fehérvárcsurgón a parókia udvarán dolgoztunk, árkot ástunk Pátkán, kutyákat sétáltattunk a menhelyen. Ez nem a teljes lista arról, hogy mi mindent sikerült megvalósítani, sok apróság, de akinek segítettünk, annak nagy segítség volt, és ez örömmel, vidámsággal töltötte el az önkénteseket. Természetesen nem csak a mi gyülekezetünkben akadtak munkálkodni vágyók, református, katolikus fiatalok, középiskolás osztályok is csatlakoztak az akcióhoz, és együtt több mint 250 fiatal segített a megyében, országszerte pedig több mint 8000 fiatalt mozgató meg ez az alkalom. Bár sokakkal csak a nyitó- és záróünnepségen találkoztunk, a hétvége alatt tudtuk, hogy velünk egy időben sok másik csoport, más helyeken ugyanilyen vidáman dolgozik, mint mi.

Ezúton is köszönjük mindenkinek a támogatást, tárgyi, anyagi, imádságbeli támogatást. Bízunk benne, hogy nem utoljára sikerült megrendezni ezt a nagyszerű eseményt. Az év többi részében is szeretnénk szolgálatokkal segíteni a gyülekezetet és az ifjúságot buzdítani az önkéntes munkára. Az alkalmon képek is készültek, illetve országosan összefoglaló videó is. A videó és néhány kép megtekinthető a www.72ora.hu oldalon, valamint a képek a „Fehérvári IFIK” facebook csoport oldalán.

Sterczér Dóra

Az együttlét, a játék és az ízek öröme

Idén novemberben is megrendezésre került a Fejér-Komáromi Evangélikus Ifjúsági Vándorkupa. A helyszín Bakonyszombathely nagyon barátságos Benedek Elek Általános Iskolája volt. A rendkívül szívélyes fogadtatásról Vancsai József lelkészek gondoskodtak, akik a kedvesség mellett mennyei gulyással és temérdek mennyiségű, hihetetlen finom süteménnyel oszlatták éhségünket, s elégitették ki ízlelőbimbóink édesség igényét. Hatalmas sikerrel!

A focicsapatok egy-két kivétellel a megszokottak voltak. Bár a szurkolótábor kisebb volt, mint azt a korábbi években megszokhattuk, a csendről nem kellett félnünk, erről a fehérvári lányok mindent átható, vidám szurkolása gondoskodott. Mi fiú és vegyes felvágott csapattal indultunk. Utóbbi azért volt vegyes, mert a lányok cserejátékosát személyem adta. E felállás egyik játékunk során mókás helyzetet is teremtett, mikor is egy fiú csapattal való játék közben a másik fél kapusát megtévesztettem, s nekem passzolta a labdát. Én továbbadtam Sterczér Johannának, aki gondolkodás nélkül a hálóba varrta azt. Johannának ezen kívül másik gólt is köszönhetünk.

Fiaink szintén szenzációsan játszottak. Külön említeném Erdősi Gábor kiemelkedően magas minőségű és mennyiségi góljait, aki volt, hogy tíz másodperc alatt három gólt intézett nekünk, s volt többször, hogy a labda felpályáról több védőt és a kapust centikre megkerülve szállt a kapuba. Fiú csapatunk több rekordot is döntött: egy meccs alatt született legtöbb gól, és a fent említett tíz másodperces eredményt. (No meg a legfontosabbat, hogy mi voltunk a legvidámabak.)

Volt egy-két játékos, akiket meglepő módon a győzelem, nem pedig a játék és az együttlét öröme hajtott, mi azonban örültünk egymásnak, a sok kedves embernek – akik más helyekről érkeztek –, a megannyi finomságnak, az önzetlen fogadtatásnak, és a jókedvnek! Hálát adunk az Úrnak és angyalainak, kik segítettek minket ezekben, hogy mindenki épségben hazatért, és elmesélhette szeretteinek az együttlét és a játék örömeit!

Farkas Dömötör

Utazás Kemibe

Testvérgyülekezeti kapcsolataink egyik fontos pillére a rendszeres találkozás.

Finn testvérgyülekezetünk meghívására 2013. augusztus 5 - 12. között lehetőségünk van Kemibe utazni.

Szeretnénk, ha utazó csoportunk mihamarabb kiformalódnék – akkor időben megszervezhetjük programunkat, megvásárolhatjuk repülőjegyünket, felkészülhetünk nemcsak az útra (pl. néhány szokás és néhány finn szó ismerete), hanem ottani alkalmakra is (bemutakozás, kis műsor). Ezért várjuk még testvéreink jelentkezését január 15-ig a lelkész hivatalban, vagy Prépost Károlyné, Juditnál a következő telefonszámon (+36 20 468 6471)

A rokonnépek hitéletének közös vonásai - mit tanulhatunk a nemzeti kisebbségek egyházaitól

(Ezzel a címmel jelent meg egy finn újságban Matti Salminen lelkész írása, melynek fordítását Bencze András bevezető gondolatai után közreadjuk.)

Az 1990-es nagy európai változásokat követően négy évenként rendezik meg a finn-magyar-észt lelkészkonferenciát. Ebben az évben az észtországi Tartuban gyülekeztek össze azok a püspökök, lelkészek és professzorok, akik elkötelezték a három nemzet evangélikus gyülekezeteinek kapcsolatában. A találkozó témáját az adta, hogy 75 évvel ezelőtt, 1937-ben találkozott először e három nemzet evangélikus lelkészi közössége.

Örülök, hogy első alkalommal én is részt vehettem ezen a találkozón, amelyen Heikki Koivisto finn lelkésszel, Algur Kaerma észt lelkésszel, Kemi észt testvérgyülekezetének lelkészevel, illetve az alábbi cikk írójával, Matti Salminen ylitornioi lelkésszel is találkozhattam.

A finn újságcikk (Fordította: Prépost Károlyné)

Egy hónappal ezelőtt tartották Tartuban, Észt országban a finn-magyar-észt lelkész találkozót.

A saját esperesi közösségünket kellő színvonalon képviseltük. Kemiből Heikki Koivisto vett részt, de a küldöttek több mint 10 %-a is a mi esperesi közösségünk finn testvérgyülekezeteiből érkezett. Alkalmunk volt találkozni a kemi lelkész barátjával, Bencze Andrással is. Ő meleg szeretetteljes üdvözlését küldte finn barátainak.

Másnap kaptunk időt arra, hogy egyházaink híreit megvitassuk.

Az egyházak hivatalos delegációi, a püspökök és előljárók szemszögéből világították meg a helyzetet. Mi, gyülekezeti lelkészek, inkább ismét a saját gyülekezeteink helyzetéről beszéltünk.

A finn, magyar, észt egyházak közös aggodalma, hogy a gyülekezetekhez való kötődés egyre csökken.

Egyre több megkeresztelt gyülekezeti tag fordul el az egyháztól.

Az inkeri egyház előljárója ezzel ellentétben, másról számolt be. Náluk az egyház bővül, új egyházközségeket alapítanak, az egyházmegyéek új tagokkal gyarapodnak. Beszámoltak arról, hogy az orosz területen az evangélikus egyháztagok léte, az orosz nyelv használatához kötődik. Azok az egyházak, amelyek kizárólag inkeri nyelvet beszélnek, elsovradnak.

A finnek hivatalos üdvözlését Kimmo Kääriäinen, az egyház külügyi osztályvezetője is tolmácsolta.

Elmondta, hogy a finnek hitével kapcsolatos kutatások arról számolnak be, hogy már azzal kifejezik hitüket, hogy az egyházhoz tartoznak.

A fiatalok és a fiatal felnőttek a dolgokat mérlegelve, más alapokból hozzák meg a döntéseket, mint az idősebbek.

Még pár évtizede az egyháztól való elszakadás egy átgondolt döntés volt, napjaink fiataljainak jelentős része számára ugyanannyira megfontolt döntés az egyházhoz való tartozás.

Kääriäinen előadásából pozitív látásmód tükröződött, ami a saját gyülekezeteik többségére és a kisebb leánygyülekezetekre is jellemző. Azután a vita általában csoportos beszélgetéshez visszatérve folytatódott.

Tíz éve Magyarországon, Észtországban, Romániában és Oroszországban a valóságban olyan idők jártak, hogy a gyülekezeti hitélet, keresztesés vagy konfirmáció oktatásra járás nem volt magától értetődően tisztázott. Ez mind jelentős szempont a hit tekintetében, és szeretnék Isten kegyelmébe tudni magukat. Saját egyházunkban ez látásmód eltűnt. Jelenleg, ha a leánygyülekezeteket nézzük túlságosan pesszimisták vagyunk az egyházból való kiválás híreivel kapcsolatban. Pedig Ylitornio lakosainak is megközelítőleg 90%-a kifejezte hitét, hogy az egyházhoz tartozik. Tehát ők szentek.

Matti Salminen ylitornioi lelkész

Heikki Koivisto, Benze András ja Matti Salminen Tartossa suomalais-ugrilaisessa pappeinkokouksessa.

Gyereksarok

Zivko Kustic: A természet Istenről beszél (részletek a könyvből)

A legboldogabb lustálkodó

Nincs boldogabb lustálkodó a kaméleonnál. Ez a gyík nemcsak hidegvérű – mint a többi –, hanem azt is szilárdan elhatározta, hogy ha csak teheti, pihen. Ő egyszerűen nem hajlandó szaladni a zsákmány után, még kevésbé utána ug-rani. Sőt ahhoz sincs kedve, hogy veszély esetén megszök-jön. Napokon át, órák hosszat ül egy-egy ágon. Csak azzal táplálkozik, ami a szájába pottyán.

Ha egy elkényeztetett gyermeknek akadnának ilyen kíván-ságai, nehéz volna teljesíteni őket. Szinte fölfoghatatlan, hogyan adja magát ilyesmire egy kicsi és puha állatocsk-a vadon rengetegében, ahol minden oldalról veszély fenyege-ti, és ahol minden falatért kemény harcot kell vívni. A ka-méleon mégsem „akart” lemondani kívánságocskáiról. Az „anyatermészet”-nek pedig nem maradt más hátra, mint-hogy eleget tegyen elkényeztetett gyermeke vágyainak. Biztosította számára annak a lehetőségét, hogy mindent lásson, de őt senki se lássa, hogy sehová se kelljen mozdul-nia, hogy még az étel is csak belepottyánjon a szájába.

Elkényeztetett állatocskáinkat előbb el kellett rejteni az el-lenség elől. Álcázni kellett, de egyszerű, biztos és önműkö-dő módon. A kaméleon nem egyezett bele abba, hogy elbúj-jon a levelek közé, hogy elrejtőzzön valamelyik lyukba, vagy akár bármivel is betakarózzon. A katonáknál az a szo-kás, hogy a hóban lepedőbe burkolóznak, míg a fűben, bo-zótnban és az erdőben tarka sátorlapba. Ez teljesen elfogad-hatatlannak tűnt a kaméleon számára. Ezért számára a természet kitalálta a legtökéletesebb álcázást: bőrének színe a környezet színéhez alkalmazkodik. A fűvön zölddé válik, a kövön fehérré. Bőre a szivárvány minden színét képes magára öltetni. De ezen nem kell külön törnie a fejét. A bőrnek kell „körülnéznie”, és megfelelő színűvé változnia. Minden önműködő.

Az „anyatermészet”-nek nagyon meg kellett izzadnia, mire kigondolta ezt a zseniális és egyszerű megoldást. Korunk minden tudósa félne egy ilyen feladat megvalósításától. Mennyi mindent kellene tudnia arról, hogyan reagálnak a kaméleon bőrét képező anyagok, milyen vegyi reakciók mennek végbe benne; arról is tudniuk kellene, hogyan ismeri fel a bőr a körülötte levő színeket. Ilyen tudással szí-vesen rendelkezne minden színes fényképezés-szakértő.

A világ minden véderő-minisztériuma szívesen áldozna milliókat, ha a katonák számára sikerülne kitalálni olyan egyenruhákat, amelyek a kaméleon bőréhez hasonlóan vál-toztatnák színüket. Ilyen eredményt azonban még egyetlen feltaláló sem tud felmutatni.

A mi kaméleonunk azonban nem elégedett meg csak azzal, hogy elrejtse a kíváncsi szemek elől. Ő mindent akar látni, és pedig úgy, hogy ehhez még a fejét se kelljen megmozdí-tania. Ezt az óhaját is teljesítették. Olyan düledt szemet kapott, amellyel beláthatja az egész látóhatárt. De még ez

sem volt neki elég! Mindkét szeme, függetlenül a másiktól, önállóan mozoghat minden irányban.

A táplálkozás kérdését még egyszerűbben oldotta meg.

A kaméleon nyelve húsz centiméteres szalaggá hosszabbodott, melynek vége ragadós. Amikor valamilyen muslinca a közelbe téved, a kaméleon lassan kinyitja száját, lasszó-nyelvét villámgyorsan kilövebbeli, ez ráragad az áldozatra, majd még gyorsabban visszahúzóbbeli a szájba.

A kaméleonok már több száz éve élnek így, mint az „anyatermészet” rendkívüli találmányai. A tudósok és a szakértők állandóan arra törekednek, hogy fölfedezzék e találmány titkát. A kaméleont hiába kérdezzük ezek felől. Vele és benne minden automatikusan történik. Neki fogal-ma sincs a kémiáról, az optikáról vagy a mechanikáról. Ezt nem ő találta ki...

Gyógyszerész macska

A ház mögötti erdei tisztáson hajba kapott a macska a mér-ges kígyóval. Mintha nem tudná, milyen veszélynek teszi ki magát, gyanútlanul közeledik a kígyó felé. Az kihasználja „ügyetlenségét”, és jól belemar. A macska erre rá se he-derít, hanem éppen abban a pillanatban elkapja fejénél a kígyót, és végez vele. Otthagya az elpusztított állatot, és eltűnik az erdőben. Egy idő után tér vissza, hogy felfalja zsákmányát. Órák telnek el, de a méreg nem hat. A macska jóllakva szunyókál, és elégedetten dorombol. Miért nem végzett vele a méreg?

Az emberek megállapították, hogy a macska az erdőben olyan fűre vagy különbözőfajta füvekre lel, amelyek tökéle-tesen meggátolják a kígyó mérgeinek a hatását. Eddig az ember minden erőfeszítése ellenére sem tudott e gyógyfü-vek nyomára bukkanni, hogy kombinációjukból a kígyóma-rás ellen olyan természetes gyógyszert állítson elő, amelyet védőoltás helyett tablettá formájában forgalmazhatna. Így egyetlen gyógyszerész se mérheti magát a „gyógyszerész-macskához”.

A macska bizonyára nem tanult gyógyszerészetet. Ezt állít-hatjuk, mivel ezt a bölcsességet nem tanítják egyetlenegy gyógyszerészeti karon sem. Különös, hogy ilyen szaktudás-sal a macska nem próbálkozik egyéb orvosság feltalálásá-val. Ő egyszerűen nincs is tudatában, mit miért tesz, de úgy tesz, mintha igen bölcs volna.

Ha a természet el tudna gondolkodni a történeteken, azt mondhatnánk, hogy ő viselt gondot a macskára.

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Lázárné Tóth Szilvia beosztott

lelkész

Mobil: (06) 20 824 4238

E-mail:

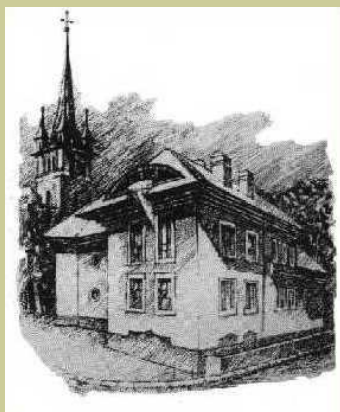
tothszilvia83@gmail.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Az alkalmakról bővebb információ a lelkészi hivatalban kapható.

Istentiszteletek: vasárnap és ünnepnap 10,30 h

Az istentiszteleteken minden alkalommal megterítjük az Úr szent asztalát.

Közösségi alkalmak:

Hittanórák óvodás kortól 8. osztályig – szerda 17 h

ifjúsági óra középiskolásoknak – péntek 16 h

érettségi után – péntek 18 h

elmaradt hittanórák – felnőttek beszélgető köre – hétfő 18 h

felnőtt katechézis - felkészülés keresztségre és konfirmációra – megbeszélés szerint

szülők beszélgető köre – a hittan órával párhuzamosan – szerda 17 h

gyülekezeti bibliakör – a következő vasárnap igéjére készülünk – kedd 16 h

énekkari próba – szerda 18 h

missziói kör – kézimunka, beszélgetés, ének – kedd 14,30 h

nyugdíjas klub – hónap első hétfője 9 h, és hirdetés szerint

Házasság Hétfője Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Irodalmi kör – havonta egy alkalommal csütörtökön 18 h, megbeszélés szerint

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak:

december 2. vasárnap 9 h családi istentisztelet a gyülekezeti teremben

16 h szeretetvendégség az énekkar és az irodalmi kör szolgálatával

december 3. hétfő 14 h nyugdíjas klub adventi alkalma

december 8. szombat 16 h adventi készülődés, családi kézművesség

december 9. vasárnap 9,30 h adventi vásár megnyitása

december 18. kedd 14 h missziói kör karácsonya

december 22. szombat 9,30 h karácsonyi angyaljárás - gyermekek és fiatalok meglátogatják idősebb testvéreinket

december 24. Szenteste 16 h istentisztelet a hittanosok szolgálatával

december 25. és 26. Karácsony 10,30 h istentisztelet

december 31. Szilveszter 18 h évbúcsúztató áhítat

január 1. Újév napja 10,30 istentisztelet

január 6. Vízkereszt ünnepe 10,30 h istentisztelet

január 20-27. egyetemes imahét alkalmai esténként 18 h

február 3. vasárnap 9 h családi istentisztelet

március 3. vasárnap 9 h családi istentisztelet

Fehérvárcsurgó

december 1. szombat – adventi készülődés

december 9. vasárnap – adventi gyertyagyújtás a község lakóival

december 24. Szenteste 16 h istentisztelet

december 25. Karácsony 9 h úrvacsorai istentisztelet

Agárd

december 9. vasárnap 11 h istentisztelet

december 25. karácsony 11 h istentisztelet

Sárosd

december 9. vasárnap 15 h istentisztelet

december 25. Karácsony 9 h istentisztelet

Az alkalmak időpontja változhat – kérjük, figyeljék a templomi hirdetéseket is!